

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI I NAUKI¹⁾

z dnia 6 kwietnia 2006 r.

w sprawie nostryfikacji świadectw szkolnych i świadectw maturalnych uzyskanych za granicą

Na podstawie art. 93 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb nostryfikacji świadectw szkolnych i świadectw maturalnych uzyskanych za granicą oraz rodzaje świadectw szkolnych i świadectw maturalnych uzyskanych za granicą, które uznaje się za równorzędne ze świadectwami określonymi w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, bez obowiązku przeprowadzania nostryfikacji.

¹⁾ Minister Edukacji i Nauki kieruje działem administracji rządowej — oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. Nr 220, poz. 1886).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) świadectwo uzyskane za granicą — każdy dokument wydany przez uprawnioną instytucję, potwierdzający ukończenie szkoły lub ukończenie kolejnego etapu edukacji za granicą;
- 2) świadectwo ukończenia odpowiedniej polskiej szkoły publicznej — także dyplom ukończenia odpowiedniej polskiej szkoły publicznej.

§ 2. Nostryfikacji świadectw uzyskanych za granicą dokonuje kurator oświaty, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o nostryfikację, a w przypadku braku takiego miejsca — kurator oświaty właściwy ze względu na siedzibę instytucji, w której osoba zamierza złożyć świadectwo uzyskane za granicą, zwany dalej „organem nostryfikacyjnym”.

§ 3. Za równorzędne świadectwu ukończenia polskiej publicznej szkoły podstawowej uznaje się świadectwo uzyskane za granicą, jeżeli przewidziany planem nauczania okres nauki w szkołach za granicą niezbędny do uzyskania tego świadectwa wynosi łącznie

co najmniej 6 lat i na pierwszy rok nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6. roku życia.

§ 4. Za równorzędne świadectwu ukończenia polskiego publicznego gimnazjum uznaje się świadectwo uzyskane za granicą, jeżeli przewidziany planem nauczania okres nauki w szkołach za granicą niezbędny do uzyskania tego świadectwa wynosi łącznie co najmniej 9 lat i na pierwszy rok nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6. roku życia.

§ 5. 1. Za równorzędne świadectwu ukończenia polskiej publicznej zasadniczej szkoły zawodowej uznaje się świadectwo ukończenia szkoły za granicą, jeżeli:

- 1) przewidziany planem okres nauki w szkołach za granicą niezbędny do uzyskania tego świadectwa wynosi łącznie co najmniej 11 lat i na pierwszy rok nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6. roku życia oraz
- 2) zajęcia edukacyjne zrealizowane w szkole za granicą odpowiadają wiodącym zajęciom edukacyjnym kształcenia ogólnego i kształcenia zawodowego odpowiedniej polskiej publicznej zasadniczej szkoły zawodowej.

2. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały spełnione, świadectwo ukończenia szkoły za granicą, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za równorzędne świadectwu ukończenia odpowiedniej polskiej publicznej zasadniczej szkoły zawodowej po zdaniu, określonych przez organ nostryfikacyjny, egzaminów z zajęć edukacyjnych kształcenia ogólnego lub kształcenia zawodowego.

§ 6. 1. Za równorzędne świadectwu ukończenia polskiego publicznego liceum ogólnokształcącego uznaje się świadectwo ukończenia szkoły za granicą, jeżeli:

- 1) przewidziany planem okres nauki w szkołach za granicą niezbędny do uzyskania tego świadectwa wynosi łącznie co najmniej 11 lat i na pierwszy rok nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6. roku życia oraz
- 2) zajęcia edukacyjne zrealizowane w szkole za granicą odpowiadają wiodącym zajęciom edukacyjnym kształcenia ogólnego odpowiedniego polskiego publicznego liceum ogólnokształcącego.

2. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały spełnione, świadectwo ukończenia szkoły za granicą, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za równorzędne świadectwu ukończenia odpowiedniego polskiego publicznego liceum ogólnokształcącego po zdaniu, określonych przez organ nostryfikacyjny, egzaminów z zajęć edukacyjnych kształcenia ogólnego.

§ 7. 1. Za równorzędne świadectwu ukończenia polskiego publicznego liceum profilowanego uznaje się świadectwo ukończenia szkoły za granicą, jeżeli:

- 1) przewidziany planem okres nauki w szkołach za granicą niezbędny do uzyskania tego świadectwa wynosi łącznie co najmniej 11 lat i na pierwszy rok nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6. roku życia oraz

2) zajęcia edukacyjne zrealizowane w szkole za granicą odpowiadają wiodącym zajęciom edukacyjnym kształcenia ogólnego i zajęciom edukacyjnym w danym profilu kształcenia ogólnozawodowego odpowiedniego polskiego publicznego liceum profilowanego.

2. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały spełnione, świadectwo ukończenia szkoły za granicą, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za równorzędne świadectwu ukończenia odpowiedniego polskiego publicznego liceum profilowanego po zdaniu, określonych przez organ nostryfikacyjny, egzaminów z zajęć edukacyjnych kształcenia ogólnego lub zajęć edukacyjnych w danym profilu kształcenia ogólnozawodowego.

§ 8. 1. Za równorzędne świadectwu ukończenia polskiego publicznego technikum uznaje się świadectwo ukończenia szkoły za granicą, jeżeli:

- 1) przewidziany planem okres nauki w szkołach za granicą niezbędny do uzyskania tego świadectwa wynosi łącznie co najmniej 12 lat i na pierwszy rok nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6. roku życia oraz
- 2) zajęcia edukacyjne zrealizowane w szkole za granicą odpowiadają wiodącym zajęciom edukacyjnym kształcenia ogólnego i kształcenia zawodowego odpowiedniego polskiego publicznego technikum.

2. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały spełnione, świadectwo ukończenia szkoły za granicą, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za równorzędne świadectwu ukończenia odpowiedniego polskiego publicznego technikum po zdaniu, określonych przez organ nostryfikacyjny, egzaminów z zajęć edukacyjnych kształcenia ogólnego lub kształcenia zawodowego.

§ 9. Za równorzędne polskiemu świadectwu dojrzałości uznaje się świadectwo ukończenia szkoły lub świadectwo maturalne uzyskane za granicą, jeżeli uprawnia do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe do każdego typu szkół wyższych w państwie, w którego systemie edukacji działa instytucja wydająca świadectwo.

§ 10. Za równorzędne polskiemu świadectwu dojrzałości, bez obowiązku przeprowadzania nostryfikacji, uznaje się:

- 1) dyplomy IB (International Baccalaureate), wydawane przez organizację International Baccalaureate Organization w Genewie;
- 2) dyplomy EB (European Baccalaureate), wydawane przez Szkoły Europejskie zgodnie z Konwencją sporządzoną w Luksemburgu dnia 21 czerwca 1994 r. o statusie Szkół Europejskich.

§ 11. 1. Za równorzędne świadectwu ukończenia polskiej publicznej szkoły policealnej uznaje się świadectwo ukończenia szkoły za granicą, jeżeli:

- 1) przewidziany planem okres nauki w szkołach za granicą niezbędny do uzyskania tego świadectwa wynosi łącznie co najmniej 12 lat i na pierwszy rok

nauki przyjmuje się kandydatów nie wcześniej niż w 6. roku życia oraz

- 2) zajęcia edukacyjne zrealizowane w szkole za granicą odpowiadają wiodącym zajęciom edukacyjnym kształcenia zawodowego odpowiedniej polskiej publicznej szkoły policealnej.

2. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie zostały spełnione, świadectwo ukończenia szkoły za granicą, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za równorzędne świadectwu ukończenia odpowiedniej polskiej publicznej szkoły policealnej po zdaniu, określonych przez organ nostryfikacyjny, egzaminów z zajęć edukacyjnych kształcenia zawodowego.

§ 12. 1. Egzaminy, o których mowa w § 5 ust. 2, § 6 ust. 2, § 7 ust. 2, § 8 ust. 2 oraz § 11 ust. 2, przeprowadzają komisje egzaminacyjne powołane przez organ nostryfikacyjny w trybie i według zasad określonych w przepisach o przeprowadzaniu egzaminów eksternistycznych.

2. Komisja egzaminacyjna sporządza protokół z przebiegu egzaminu i przekazuje go organowi nostryfikacyjnemu.

§ 13. Świadectwo ukończenia szkoły za granicą, w którym potwierdzone zostały kwalifikacje zawodowe, uznane na podstawie § 5, § 8 lub § 11 za równorzędne świadectwu ukończenia odpowiedniej polskiej publicznej, uznaje się dodatkowo za równorzędne z odpowiednim polskim dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe.

§ 14. 1. Osoba ubiegająca się o nostryfikację świadectwa uzyskanego za granicą składa wniosek o przeprowadzenie nostryfikacji wraz z oryginałem świadectwa albo jego duplikatem zalegalizowanym przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej urzędującego w państwie, w którym został wydany dokument, z zastrzeżeniem ust. 3, oraz oświadczeniem, że świadectwo to nie stanowiło dotychczas przedmiotu postępowania nostryfikacyjnego w Polsce.

2. Jeżeli instytucja, która wydała świadectwo za granicą, działa w systemie edukacji innego państwa niż to, na którego terytorium prowadzone było kształcenie, osoba ubiegająca się o nostryfikację składa oryginał świadectwa albo jego duplikat, o których mowa w ust. 1, zalegalizowane przez:

- 1) konsula Rzeczypospolitej Polskiej urzędującego w państwie, w którym działa szkoła, albo
- 2) konsula Rzeczypospolitej Polskiej urzędującego w państwie, w którego systemie edukacji działa szkoła, albo
- 3) akredytowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa, w którego systemie edukacji działa szkoła, lub akredytowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa, w którym prowadzone było kształcenie.

3. Jeżeli świadectwo uzyskane za granicą zostało wydane przez instytucję działającą w systemie edu-

kacji państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939), osoba ubiegająca się o nostryfikację świadectwa uzyskanego za granicą wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, składa oryginał świadectwa albo jego duplikat, albo kopię potwierdzoną notarialnie za zgodność z oryginałem z umieszczoną na dokumencie albo dołączoną apostille. W przypadku złożenia kopii świadectwa potwierdzonej notarialnie za zgodność z oryginałem, należy przedstawić organowi nostryfikacyjnemu do wglądu oryginał świadectwa albo jego duplikat.

4. W przypadku świadectw, o których mowa w § 5—8 i § 11, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dokument przedstawiający przebieg kształcenia, obejmujący w szczególności wykaz zajęć edukacyjnych ze wskazaniem uzyskanych z nich ocen oraz liczby godzin przeznaczonych na realizację zajęć edukacyjnych.

5. Jeżeli na świadectwie uzyskanym za granicą, o którym mowa w § 9, brak jest adnotacji stwierdzającej uprawnienie do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe do każdego typu szkół wyższych w państwie, w którego systemie edukacji działa instytucja wydająca świadectwo, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć potwierdzenie tego uprawnienia wydane przez:

- 1) władze oświatowe państwa, w którego systemie edukacji wydano świadectwo, albo
- 2) akredytowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa, w którego systemie edukacji wydano świadectwo, albo
- 3) konsula Rzeczypospolitej Polskiej urzędującego w państwie, w którego systemie edukacji wydano świadectwo.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, 4 i 5, sporządzone w języku obcym, należy złożyć wraz z tłumaczeniem na język polski sporządzonym lub poświadczonym przez:

- 1) tłumacza przysięgłego wpisanego na listę tłumaczy przysięgłych prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości albo
- 2) konsula Rzeczypospolitej Polskiej urzędującego w państwie, w którym został wydany dokument.

§ 15. 1. Po stwierdzeniu spełnienia przez osobę ubiegającą się o nostryfikację świadectwa uzyskanego za granicą warunków, o których mowa w § 3—9 i § 11, organ nostryfikacyjny wydaje zaświadczenie, w którym określa w szczególności:

- 1) nazwę lub numer świadectwa uzyskanego za granicą;
- 2) pełną nazwę i siedzibę instytucji, która wydała świadectwo uzyskane za granicą;
- 3) nazwę państwa, w którego systemie edukacji działa instytucja, o której mowa w pkt 2;

- 4) imię i nazwisko osoby, która uzyskała świadectwo za granicą, oraz datę i miejsce jej urodzenia;
- 5) nazwę polskiego świadectwa ukończenia szkoły, polskiego świadectwa dojrzałości lub polskiego dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, z którym organ nostryfikacyjny uznał za równorzędne świadectwo uzyskane za granicą.

2. W przypadku uznania świadectwa uzyskanego za granicą za równorzędne świadectwu ukończenia polskiej szkoły publicznej prowadzącej kształcenie ogólnozawodowe albo zawodowe, w zaświadczeniu określa się odpowiednio nazwę profilu ogólnozawodowego albo nazwę zawodu.

3. Zaświadczenie jest ważne łącznie z oryginałem świadectwa uzyskanego za granicą albo jego duplikatem.

§ 16. Organ nostryfikacyjny jest obowiązany do prowadzenia ewidencji wydanych zaświadczeń, o których mowa w § 15.

§ 17. Nostryfikacja tego samego świadectwa uzyskanego za granicą może być przeprowadzona tylko raz.

§ 18. Postępowania nostryfikacyjne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są prowadzone zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

§ 19. Traci moc zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 października 1997 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji świadectw uzyskanych za granicą (M. P. Nr 78, poz. 739).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji i Nauki: *M. Seweryński*